

[Kaj Hansen.]

alle disse problemer, man skal se disse bestræbelser fra radikal side og den tilslutning, det har fået fra andre borgerlige partiers side. Jeg kan sige, at kommunisterne ikke kan medvirke til det radikale forslag. Det trøster mig sådan set, at det også er i strid med boligforliget, for så får regeringen jo let ved at afvise det.

Arnfast (CD):

Regeringens forslag til lov om boligfællesskaber vil vi meget gerne se på i udvalget; vi har vores ængstelse med hensyn til, hvor omfattende det vil være, hvordan man vil sikre de folk, der allerede har sikret sig en anpart i en ejendom, og hvordan man i det hele taget vil administrere dette indgreb i en ellers på mange områder anvendt form for ejerskab. Det vil vi følge meget nøje i udvalget, og vi kan ikke på forhånd afvise eller tilsige vor støtte til det endelige resultat.

Forslaget fra den radikale gruppe til lov om ændring af lov om ejerlejligheder er set fra vores side et rimeligt og godt forslag, og det kan siges til beroligelse for hr. Gudme. Men jeg har jo konstateret, at der allerede er samlet et flertal i folketinget for det, så vi kan jo ikke lægge meget til.

Men det undrede mig alligevel, at jeg fra den socialdemokratiske ordfører skulle høre, at dette var i strid med boligforliget. Nu har vi jo ikke meget med boligforliget at gøre, men jeg hørte intet fra boligministeren om, hvorvidt det var eller ikke var i strid med boligforliget. Jeg er lidt ked af, at mit partis ordfører fra forleden, hr. Erhard Jakobsen, ikke er til stede i dag, for det kunne jo nok give anledning til, at man tog den debat op, som navnlig hr. Gudme og hr. Erhard Jakobsen førte ved den lejlighed, om man overhovedet kan stille forslag, når man stadig væk er med i et forlig. Da havde man også en livlig diskussion med de konservative, der tilsluttede sig et af centrum-demokraternes forslag. Jeg kunne ønske, at denne debat kunne fortsætte nu, da der tilsyneladende hos nogle af partierne i boligforliget er tvivl om, hvorvidt dette er et brud på det eller ikke. Jeg glæder mig til at høre, hvad boligministeren siger om denne sag, til at høre, om det kun er den socialdemokratiske ordfører, der har det synspunkt.

Wilhelm (VS):

Vedrørende anpartslejligheder er det oplagt, at VS gerne medvirker til at bremse den trafik, der er i gang — vi har direkte anmodet om, at initiativer i den retning blev taget — men jeg må nok sige, at siden vi forleden, hvor vi, samme dag som regeringens forslag blev lagt på bordet, havde en kort drøftelse af problemerne, har haft lejlighed til at kigge nærmere på forslaget, er jeg nu ikke blevet mere beroliget ved indholdet i regeringens forslag. Jeg vil nævne nogle af de problemer, jeg synes der melder sig.

Først noget, der ligger lidt uden for bekæmpelsen af den egentlige anpartslejlighedsspekulation. Så vidt jeg kan se, vanskeliggør lovforslaget oprettelse af nye andelsboligforeninger. Det, der er omtalt i bemærkningerne til § 2, og det, der er taget hensyn til i forslaget, er jo selvfølgelig, at disse andele i private andelsboligforeninger kan omsættes, og at dette boligsystem ikke fuldstændig bliver brudt ned, og også visse hensyn til oprettelsen af dem, men der ligger stadig væk nogle besværligheder, som mig bekendt ikke har været der hidtil, ved oprettelsen af private andelsboligforeninger. Vi må have kigget på, om det er nødvendigt for at opnå de øvrige formål, at man lægger sådanne vanskeligheder i vejen for oprettelse af andelsboligforeningerne ved, at lejerne på andelsbasis overtager en privat udlejningsejendom.

Det, der især bekymrer mig, er, at jeg vanskeligt kan se, at det, som ministeren i de hektiske dage omkring højesteretsdommen udtalte til pressen om, at lovforslaget her nok i sig selv skulle lægge en dæmper på yderligere udstykning i anpartslejligheder i perioden frem til bekendtgørelsen af loven til sin tid, er opfyldt. Så vidt jeg kan se, er der intet til hinder for, at man handler videre med de anpartar, som er udstykket, før loven træder i kraft. Og så vidt jeg kan se, er der heller ikke grund til at gøre sig de store bekymringer for den ejer, der står tilbage med f. eks. som nævnt 3 ud af 5 eller 13 ud af 15 anpartar eller procentdele af ejendommen. Det værste, der ville ske i så fald, var jo, at en sådan ejer ikke kunne tage den gevinst, som ville kunne være taget, hvis man havde fået lov at fortsætte uhæmmet. Men jeg skulle tage meget fejl,